

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 2. Malitavna. 1845.

List 14.

Vodnikovi napis sa mesez Malitaven.

Jablane, hruškke in druge zepé
Zépi v mladosti sa stare sobé.

Zvonček. *)

Ko zagledam tvoje lice belo,
Zvonček, zemlje prvi sinek mladi,
Bije v persih serce mi veselo,
Izbujéne slišim glas spomládi.

Merzlo ti poslano je ležiše,
Kér sovražni sever še razsaja,
Malokdaj te sončice obiše,
Kér te zavidljivi germ obdaja.

Ni ti dano hladne ròse pivo,
Tud ne duh vijolice dišéce,
Pa oblačilo tvoje sramožljivo
Sramotí vertnice cvet rudece.

Ne poslušáš samček med sestricám'
Tičjih pesmic v drevja gost' tamnoti,
Sam, zvonček! rojén si med cveticám',
Sam razcvétaš v zgodnji svoj' lepóti.

Peržvenkljáš čez hribe, čez doline,
V cvetje vabiš sledno stvar narave,
Angelje snéžni! tihe 'maš stopine,
Pa jih slišjo góre in dobrane.

Tak nam skoz ledeno zemlje krilo
Zdej nedolžnost tvoja prót percéveta;
Tak pokója unkraj oljko milo
Stanovitni duši grób obéta. —

Torej tebe hočem le slaviti,
Ki po logih, gričih zdaj kraljuješ,
In ponižno glavec znaš kloniti,
Če tud prvi med cveticám sluješ.

Dragotin Dežmann.

Škufhnja uzhi.

(Pogovor dveh kmetov.)

Jernej. Dober dan, Janes! hitro ti povém po kaj fim perfhel. Štar fim she, in veliko dreves she vřadil, pa malo jih odredil; letaf jih miřlim sopet řaditi, povej mi: kakó fi jih ti řadil pred 10 letmi na puřti semlji (gmajni), kjer je poprej le praprot in ternje řaftlo, sdaj pa bogate drevesa řtojijo?

Janes. Is ferza rad. — She v jefenřkim zřafu fim toliko jam řkopal, kolikor drevesiz fim pervo řpomlad řaditi hotel. Jame řo bile po tri zhevlje řhiroke, in po tri zhevlje řgloboke. Te jame fim řpomladi s narobe poloshenimi řufhami po dvakrat oblořhil. Kjer fim pa v jami peřknato ali peřheno semljo najdel, fim ukasal jame řhe řhirokeji in řglobokeji řkopati, in jih po trikrat s narobe poloshenimi řufhami oblořhiti.

Jernej. Sakaj pa s řufhami, ali fi drevesa na golo řufho řadil?

Janes. S řufho fim sató jame oblořhil, kér ona dalej vlago (mokrotnořt) ob řuhi řpomladi derřhi kakor vřashna peřřt, in kér řufheve koreninize pozřafi gnijejo in drevesu řnojnino dadó, bres de bi ga opékle kakor mařten řhivinski řnoj. — Na golo, snak polosheno řufho pa niřim nobeniga drevesa vřadil, ampak sraven jame leřhijozhe peřřti, ktero je sima sřahljala, fim ukasal v jamo nametati, in na njo fim řhe le drevo pořadil. S enako rahlo peřřtjo fim korenine řadelal; jih poprej lepó rastegnul in s rahlo peřřtjo gořto oblořhil; řadnjizh pa tikama semlje okoli vřajeniga drevesa sopet sařuto jamo s řelenimi řufhami pokrul.

Jernej. Povej mi řhe: sakaj fi ti řlednimu dreveszu řhe takrat, ko fi ga vřadil, po dva derřhaja ali leřena kóla dal? sařhmu zheřřhmiřnja in bodezhiga ternja sraven drevesa v semljo

*) Zvonček, beli zvonček, tudi tičica, trüterica imenovan, po nemřko das Schneeglöckchen, po řatinsko Galanthus nivalis, je perva řpomladanřska cvetlica; v Ljubljani na gradu smo jo že konec Svečana pod germovjem našli, kjer je sneg řkopnel.